

În Zbor

Păsările migratoare

Michel Francesconi

Capucine Mazille

Traducere din limba franceză de Maria Cănașescu

Există mii de păsări, pe pământ, dar mai ales în aer,
de toate culorile și de toate dimensiunile,
de la pasărea colibri la struț.

Am umplut cărți groase cu numele și descrierile lor.
Nume savante, cu care ne înecăm, de parcă ar fi medicamente:
lăcar de pipirig, pasărea ogorului, lăcar mare, frunzăriță galbenă...
nume pentru ornitologi!

Pitigoi albastru

Flamingo

Colibri

Struț

Pasărea ogorului

Tucan

Ghioncoie verde

Buhă

Lăcar de pipirig

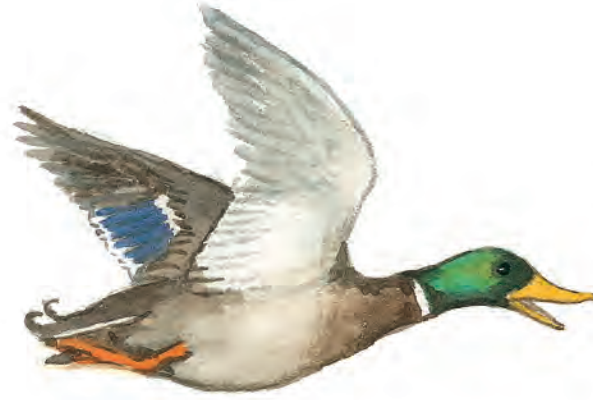
Pasărea Kiwi

ORNITOLOGIE

Rață mare

Pivighetoare roșcată

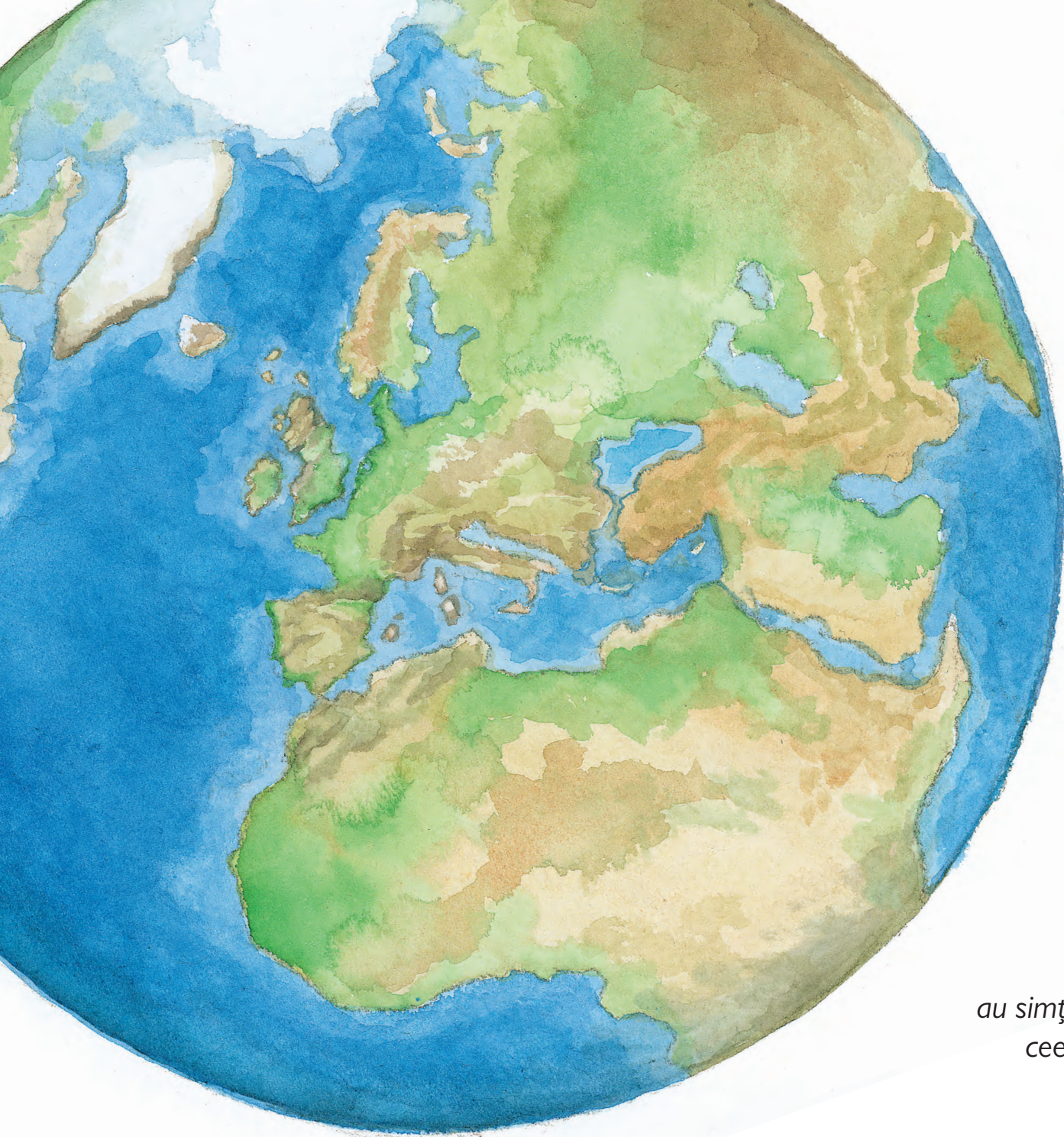

Viespar

Privighetorile își părăsesc cuiburile la finalul lui august.
Pleacă fie din Europa, fie din Asia, călătoresc
spre Africa Ecuatorială și se mai întorc abia în aprilie.
Ce periplu pentru niște păsări atât de mici, care zboară foarte jos!

Multe rațe, păsări răpitoare și alte înariplate pleacă din emisfera nordică,
unde își depun ouăle, spre emisfera sudică, unde își petrec iarna.
Pe cer, urmează adesea aceleași traiectorii invizibile pe care le numim
„rute de migrație“.

Cum reușesc păsările
să se orienteze
pe parcursul zborului?
Cum de știu să găsească
o zonă unde merg
pentru prima dată?
Păsările migratoare
au simțul mirosului foarte dezvoltat,
cea ce le ajută să se orienteze.

Noaptea, se orientează fără îndoială
după stele.
Și poate că simt lucruri pe care noi
nu le simțim, de pildă câmpul magnetic
al Pământului.

Ce să mai vorbim despre puii de cuc,
pe care părinții nu-i îndrumă?

Ciocântors